

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy powiatowej w Puławach.

Nr. 6.

III R o c z n i k.

1. grudnia 1917.

Treść: (69—82). 69. Do ludności powiatu! — 70. Audyencye u J. E. Pana Jenerał Gubernatora woj-
skowego. — 71. Rozporządzenie dotyczące ordynacyi wyborczej powiatowej. — 72. Oddanie
szkolnictwa w powiecie pod zarząd Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego. — 73. Obrót
mydłem. — 74. Przepisy dotyczące wydawania patentów na handel skórami na rok 1918. — 75.
Zniżenie racyi cukru. — 76. Przepisy dotyczące wywozu artykułów Polskiej Centrali Zbożowej.
— 77. Postępowanie z końmi opatrzonymi znakami K. T. i C. T. R. — 78. Zakaz noszenia uni-
formów legionowych bez upoważnienia. — 79. Stacya psów policyjnych w Irenie. — 80. Ostrzeżenie.
— 81. Otwarcie ces.-niemieckiego biura paszportowego w Krakowie. — 82. Ogłoszenie o wyco-
faniu z obiegu banknotów po 50 Koron z datą 2. stycznia 1902.

69.

Do ludności powiatu!

Z powodu objęcia przezemnie kierownictwa Komendy powiatowej pozdrawiam
jak najserdeczniej ludność i proszę ją o wydatne poparcie w mych czynnościach ma-
jących na względzie dobro ludności.

70.

Audyencye u J. E. Pana Jenerał Gubernatora wojskowego.

J. E. Pan Jenerał-Gubernator wojskowy przyjmował będzie odtąd strony prywatne
tylko raz w tygodniu a mianowicie w każdy piątek od godz. 10 do pół do pierwszej
przedpołudniem.

71.

Rozporządzenie z dnia 5-go października 1917 r., dotyczące ordynacyi wyborczej powiatowej.

Na podstawie §§ 7 i 18 rozporządzenia z dnia 17-go września 1917 r. Nr. 76
Dz. rozp., zarządza się w sprawie sejmików i wydziałów powiatowych, co następuje:

Prawo wybierania i wybieralności.

§ 1.

Z pomiędzy osób uprawnionych do wyboru po myśli postanowień ordynacyi po-
wiatowej nie mogą wykonywać prawa wybierania, ani być wybranymi:

a) osoby, żyjące z jałmużny lub pobierające wsparcia dla biednych z publicznych
funduszy; za wsparcia dla biednych nie uważa się wparć z funduszy kas chorych,
rent pobieranych z powodu starości lub kalectwa, dalej zasiłków na utrzymanie z
funduszy państwowych ani też zapomóg udzielanych przez instytucje, powstałe z
powodu wojny (komitety ratunkowe, kuchnie ludowe i t. p.),

b) osoby, do majątku których ogłoszono konkurs, póki trwa postępowanie kon-
kursowe,

c) osoby, odbywające karę aresztu lub pozostające w śledztwie sądowym z powodu zbrodni lub występku, popełnionego z chciwości albo przeciw obyczajności publicznej.

§ 2.

Deputatami powiatowymi oraz członkami wydziału powiatowego nie mogą być wybrani:

a) urzędnicy i słuźy powiatu albo zakładów powiatowych, póki pozostają w służbie, a po rozwiązaniu stosunku służbowego, póki rachunki wynikłe z tego stosunku nie zostaną ostatecznie załatwione,

b) posiadacze koncesyi na przedsiębiorstwa powiatowe jakoteż dzierżawcy i kierownicy takich przedsiębiorstw,

c) dzierżawcy nieruchomości i dochodów powiatowych,

d) osoby mające z powiatem umowę o wykonanie robót lub o dostawę.

Deputaci powiatowi tudzież członkowie wydziału powiatowego, którzy wejdą z powiatem w jeden z powyższych stosunków, muszą złożyć swój mandat.

Osoby, prowadzące z powiatem spór prawny, nie mogą wykonywać urzędu deputata powiatowego ani członka wydziału powiatowego aż do zakończenia sporu.

Wybierać można na deputatów powiatowych i członków wydziału powiatowego wszystkie osoby, posiadające prawo wybieralności według § 6 ordynacyi powiatowej bez względu na to, czy posiadają wogóle czynne prawo wyborcze, względnie są upoważnione do wybierania w danej grupie wyborczej lub w danem ciele wyborczem, gdzie ich kandydaturę postawiono.

Przeprowadzenie wyborów. Ogólne postanowienia.

§ 3.

Celem przeprowadzenia wyborów do reprezentacyi powiatowej mianuje Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dla każdego powiatu komisarza wyborczego i jego zastępcę.

Nadzór nad przeprowadzeniem wyborów przysługuje Komendzie powiatowej.

Koszta wyborów ponoszą reprezentacye powiatowe.

Koszta przeprowadzenia pierwszych wyborów ponosą zaliczkowo Komendy powiatowe na rachunek reprezentacyi powiatowych.

Listy Wyborcze.

§ 4.

Listy wyborcze sporządza się dla grupy gmin wiejskich i grupy najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomości.

W listach wyborczych, ułożonych porządkiem alfabetycznym mają być podane: nazwisko, zawód (zatrudnienie), wiek i mieszkanie wyborców.

Nazwiska należy opatrzyć liczbą bieżącą.

Listy wyborcze dla grupy gmin wiejskich.

§ 5.

Listy wyborcze sporządza się w obrębie każdej gminy dla każdej miejscowości z osobną.

Listy wyborcze sporządza wójt przy pomocy pełnomocników i sołtysów w 2 egzemplarzach i przedkłada je do zatwierdzenia komisarzowi wyborczemu, który ma pieczę nad prawidłowem ułożeniem tych list. Komisarz wyborczy sprawdza listy, prostuje ewentualne usterki lub zarządza ułożenie nowych list; listy uznane za dobre zatwierdza i zwraca wójtowi.

Zatwierdzone listy wyborcze wykłada się przez 8 dni do ogólnego wglądu, a to jeden egzemplarz w urzędzie gminnym, drugi u sołtysa danej miejscowości.

§ 6.

Wójt ogłasza wyłożenie list wyborczych we wszystkich miejscowościach danej gminy, wyznaczając równocześnie 8-dniowy termin do wglądu oraz wnoszenia reklamacyi w urzędzie gminnym.

Dla załatwienia reklamacyi ustanawia się komisję reklamacyjną złożoną z 5 członków, wybranych przez gremium sołtysów i pełnomocników pod przewodnictwem wójta.

Komisja reklamacyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę.

Do ważności uchwał komisji reklamacyjnej potrzebna jest obecność przewodniczącego (zastępcy) oraz najmniej 2 członków.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 7.

Reklamacje może wnosić każdy, kto się uważa za uprawnionego do wyboru, a do listy wyborczej w danej grupie nie został wpisany, jakoteż każdy wyborca w danej grupie celem wykreślenia osób nie posiadających prawa wyborczego, jak również celem przeniesienia poszczególnych wyborców do innych grup.

Za małoletnich oraz niemających zdolności do działań prawnych wykonywują prawo reklamacji ich prawni zastępcy.

§ 8.

W każdym poszczególnym wypadku należy wnosić osobną reklamację; reklamujący musi wraz z wniesieniem reklamacji dostarczyć dowodów potrzebnych do udowodnienia swego żądania. Komisja reklamacyjna może reklamacje uwzględnić, odrzucić lub też zarządzić uzupełniające dochodzenia.

Jeżeli reklamacja tyczyła się trzeciej osoby, należy o ile możliwości przed rozstrzygnięciem dać jej możliwość oświadczenia się, jakoteż zawiadomić ją o dokonaniu skreślenia lub przeniesieniu do innej grupy. Wszelkie skreślenia w listach wyborczych należy skutecznie w ten sposób, aby pierwotny wpis pozostał widoczny.

§ 9.

Wniesione reklamacje załatwia komisja reklamacyjna w ciągu 5 dni i skutecznie potrzebne poprawki w obu egzemplarzach listy wyborczej.

Od rozstrzygnięcia komisji reklamacyjnej nie ma odwołania.

Po przeprowadzeniu postępowania reklamacyjnego przedkłada się jeden egzemplarz sprostowanej listy wyborczej komisarzowi wyborczemu.

Listy wyborcze dla grupy najwyższej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomości.

§ 10.

Listę wyborczą sporządza Komenda powiatowa dla całego powiatu i wyklada ją do ogólnego wglądu przez 8 dni.

§ 11.

Komenda powiatowa ogłasza wyłożenie listy wyborczej, wyznaczając równocześnie 8-dniowy termin do wnoszenia reklamacji.

Do załatwienia reklamacji ustanawia się komisję reklamacyjną złożoną z komisarza wyborczego, jako przewodniczącego i z 4 przez niego powołanych wyborców tej grupy.

Do ważności uchwał komisji reklamacyjnej potrzebna jest obecność przewodniczącego (zastępcy) oraz najmniej 2 członków.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Postanowienia §§ 7, 8 i 9 tej ordynacji mają tu analogiczne zastosowanie.

Zgromadzenia wyborcze.

§ 12

Od dnia rozpisania wyborów aż do ostatniego dnia poprzedzającego wybory w danej grupie mogą wyborcy urządzać zgromadzenia wyborcze.

O zezwolenie na odbycie zgromadzenia należy postarać się najpóźniej na 24 godzin przedtem w Komendzie powiatowej, która może przez urzędowe organa wykonywać nadzór nad przebiegiem zgromadzenia.

Porządek wyborów.

§ 13.

Najpierw wybiera grupa gmin wiejskich, po ukończeniu wyborów w tej grupie, grupa miast, na koniec grupa najwyższej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomości.

Terminy wyborów w poszczególnych grupach wyznacza komisarz wyborczy, czuwa nad tem, aby najpóźniej 5 dni przed wyborem podano do ogólnej wiadomości dzień oraz godzinę rozpoczęcia wyborów jakoteż lokal wyborczy.

W razie jeżeli 2 lub więcej gmin wybiera wspólnie jednego deputata, wyznacza komisarz wyborczy również miejscowość, w której wybory mają się odbyć.

Komisje wyborcze.

14.

Każdym aktem wyborczym kieruje komisja wyborcza, złożona z przewodniczącego i 4-ch członków.

W grupie gmin wiejskich mianuje przewodniczących komisarzy wyborczy. Przewodniczący mogą być powołani także z poza grona wyborców.

W grupie miast przewodniczy burmistrz (prezydent miasta) lub jego zastępca, w grupie najwyższej opodatkowanych przewodniczy komisarz wyborczy lub jego zastępca.

Dwóch członków komisji wyborczej powołuje przewodniczący z pomiędzy wyborców danej grupy i danego koła wyborczego. Komisja ta uzupełnia się przez dobranie dwóch dobrowolnie zgłaszających się wyborców danej grupy i danego koła wyborczego. Z pomiędzy większej ilości dobrowolnie zgłaszających się wyborców dokonywa wyboru przewodniczący.

Komisarz wyborczy może być obecnym przy wyborach w grupie gmin wiejskich i miast osobiście lud dać się zastąpić przez delegata.

§ 15.

Przy wyborach mogą uczestniczyć mężowie zaufania z pomiędzy wyborców jako bezpośredni świadkowie aktu wyborczego i jako tacy przebywać stale w pobliżu komisji wyborczej.

O ilości mężów zaufania decyduje ostatecznie komisja wyborcza. O ile wybory odbywają się na podstawie zgłoszonych kandydatów (list kandydatów), może dla każdego zgłoszonego kandydata (każdej listy kandydatów) jeden mąż zaufania uczestniczyć w akcie wyborczym.

Mężowie zaufania mają prawo zwracać komisji wyborczej uwagę na ewentualnie dostrzeżone naruszenia przepisów wyborczych przez wyborców, nie wolno im jednak w jakikolwiek sposób mieszać się bezpośrednio do czynności wyborczej.

§ 16.

Do ważności uchwał komisji wyborczej jest wymagana obecność przewodniczącego i najmniej 2 członków.

Przewodniczący może się dać chwilowo zastąpić przez jednego z członków komisji.

Uchwały komisji wyborczej zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 17.

Przewodniczący oznacza, którzy członkowie komisji wyborczej mają podczas aktu wyborczego prowadzić listę wyborczą, protokół wyborczy, w grupach zaś miast i najwyższej opodatkowanych również listę głosujących.

W liście wyborczej należy zaznaczyć oddanie głosu przy nazwisku odnośnego wyborcy. Jeżeli co do tożsamości wyborcy wyłonią się wątpliwości, których nie można inaczej usunąć, może komisja wyborcza żądać udowodnienia jego tożsamości.

Pełnomocnictwa wyborcze muszą być wystawione na piśmie w obecności 2 świadków.

Protokół wyborczy ma zawierać wszystkie istotne momenta czynności wyborczej, a w szczególności rozstrzygnięcia komisji wyborczej i stosunek oddanych głosów.

Do listy głosujących należy wpisać głosujących wyborców po kolei, umieszczając przy ich nazwisku numera porządkowe z listy wyborczej.

W razie przerwania czynności wyborczej należy akta wyborcze i urny urzędowo zamknąć.

Przepisy co do sposobu głosowania w grupie gmin wiejskich.

§ 18.

Wybory odbywają się na podstawie listy wyborczej, której jeden egzemplarz otrzymuje przewodniczący komisji wyborczej od komisarza wyborczego, drugi zaś od wójta, względnie, jeżeli dwie lub więcej gmin wspólnie wybiera, od wójtów tych gmin. Jeżeli oba egzemplarze nie były ze sobą zgodne, należy o ile możliwości niezgodność tę wyjaśnić i usunąć, w razie gdyby zachodziła jaka wątpliwość, uważa się za autentyczny ten egzemplarz, który znajdował się u komisarza wyborczego.

§ 19.

Wybory w tej grupie odbywają się tajnie przez balotowanie zgłoszonych kandydatów. Kandydatów zgłaszać można po ogłoszeniu terminu wyborów do czasu rozpoczęcia aktu wyborczego, na ręce wójta, po ukonstytuowaniu się komisji wyborczej natomiast na ręce przewodniczącego komisji wyborczej, który w tym celu wyznaczy odpowiedni termin. Zgłoszenia można skutecznie pisemnie, albo ustnie.

Kandydata uważa się za ważnie zgłoszonego, jeżeli się za nim oświadczy co najmniej 50 wyborców danego ciała wyborczego.

§ 20.

Do głosowania używa się gałek lub kartek urzędowych, które mają być w odpowiedniej ilości przygotowane w lokalu wyborczym.

§ 21.

Głosowanie odbywa się na każdego kandydata z osobna. Los rozstrzyga, w jakim porządku kandydaci mają się poddać balotowi.

Przewodniczący lub członek komisji wyborczej przez niego do tego wyznaczony odczytuje listę wyborczą według poszczególnych miejscowości, wręcza wyborcy gałkę (kartkę) i notuje głosy oddane na poszczególnych kandydatów w liście wyborczej. Wyborca wrzuca gałkę (kartkę) do jednej z 2-ech urn wyborczych (białej i czarnej) znajdujących się przy komisji wyborczej i zakrytych zasłoną.

Komisja wyborcza ma prawo kontroli, aby wyborca więcej jak jedną gałkę, (kartkę) do urny nie wrzucił, nie wolno jej jednak tajności wyboru naruszyć.

Po odczytaniu listy wyborczej przewodniczący przyjmuje głosy od tych wyborców którzy jeszcze głosu nie oddali i na jego wezwanie w tym celu do komisji się zgłoszą, poczem po stwierdzeniu, że nikt się więcej do oddania głosu nie zgłasza, zamyka głosowanie na danego kandydata.

§ 22.

Po ukończeniu głosowania na każdego kandydata z osobna wymuje przewodniczący komisji wyborczej gałki (kartki) z obu urn i liczy ile gałek (kartek) wrzucono do białej urny, a ile do czarnej. Wynik ten notuje się w protokole wyborczym.

§ 23.

Po ukończeniu głosowania na wszystkich kandydatów przystępuje komisja wyborcza do stwierdzenia wyniku wyborów. W tym celu odlicza się każdemu kandydatowi ilość gałek (kartek) oddanych na niego do czarnej urny od ilości oddanej na niego do białej urny.

Tego kandydata, który wykaże w ten sposób największą przewagę gałek (kartek) z białej urny uważa się za wybranego. W razie, gdyby żaden z kandydatów nie otrzymał większości gałek (kartek) w białej urnie, uważa się za wybranego tego kandydata, przy którym różnica między gałkami (kartkami) oddanymi do obu urn okaże się najmniejsza.

Przy równej ilości rozstrzyga los.

Wynik wyborów ma przewodniczący zaraz ogłosić.

§ 24.

Akta wyborcze należy opakować, opieczetować i wręczyć komisarzowi wyborczemu, który ma zgłosić wynik wyborów w całej grupie przed rozpoczęciem głosowania w następnej grupie.

Frzepisy co do sposobu głosowania w grupie miast.

§ 25.

Ilość deputatów przypadającą na każde miasto wybierają członkowie rady miejskiej i członkowie magistratu nie należący do rady miejskiej na podstawie listy, dostarczonej przez burmistrza (prezydenta miasta).

§ 26.

Wybory w tej grupie odbywają się pisemnie i tajnie. Jeżeli na dane miasto przypada jeden lub dwa mandaty przeprowadza się wybory według zasad absolutnej większości oddanych głosów. Jeżeli na miasto przypada więcej mandatów przeprowadza się wybory według systemu proporcjonalnego na podstawie wniesionych list kandydatów.

§ 27.

Listy kandydatów wносить można po ogłoszeniu terminu wyborów na ręce burmistrza (prezydenta miasta) pisemnie przed rozpoczęciem aktu wyborczego, jakoteż i po rozpoczęciu w czasie w tym celu przez przewodniczącego komisji wyborczej wyznaczonym.

Lista kandydatów musi być podpisana przynajmniej przez 5 wyborców.

§ 28.

Każda lista kandydatów winna zawierać w wyraźnie widocznym porządku najmniej tyle nazwisk kandydatów, ile w danym mieście ma się wybrać deputatów.

Listy kandydatów należy zaopatrzyć znakiem rozpoznawczym (wielką literą).

§ 29.

Głosowanie odbywa się za pomocą kartek, na których należy wpisać imiona i nazwiska kandydatów, względnie znak rozpoznawczy listy kandydatów.

Wypełnione kartki należy w ten sposób złożyć, aby pismo nie było na zewnątrz widoczne. Przewodniczący, lub członek komisji wyborczej przez niego do tego wyznaczony odczytuje listę wyborczą, odbiera kartkę głosowania od wyborcy, składa ją do urny i poleca zanotować oddanie głosu w liście wyborczej i w liście głosujących.

Po odczytaniu listy wyborczej przewodniczący przyjmuje głosy od tych wyborców, którzy jeszcze głosu nie oddali i na jego wezwanie w tym celu do komisji się zgłaszają, poczem po stwierdzeniu, że nikt się więcej do oddania głosu nie zgłasza, zamyka głosowanie.

§ 30.

Po ukończeniu głosowania, przewodniczący komisji wyborczej wyjmuje kartki z urny, rozwija je i liczy. Liczba kartek musi się zgadzać z liczbą wyborców wpisanych do listy głosujących.

Następnie przewodniczący odczytuje kartki, a wyznaczeni przez niego członkowie komisji wyborczej notują wynik głosowania w dwóch równobrzmiących wykazach głosów w ten sposób, że każde po raz pierwszy odczytane nazwisko (literę listy kandydatów) wpisuje się, umieszczając obok niego cyfrę 1. a za każdym następnym wymienieniem tego nazwiska (literę) dodaje się liczbę porządkową 2, 3 i t. d.

§ 31.

Wątpliwości powstałe co do ważności poszczególnych kartek głosowania lub wpisów rozstrzyga komisja wyborcza. W szczególności nieważne są nadliczbowe nazwiska, lub wpisy, według których nie można dokładnie poznać woli wyborcy, jakoteż głosy oddane pod warunkami.

Kartki, które były przedmiotem specjalnego rozstrzygnięcia, należy dołączyć do protokołu wyborczego.

§ 32.

Jeżeli wybór odbył się bez zgłoszenia listy kandydatów, uważa się za wybranego tego, który otrzymał większość oddanych ważnych głosów.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie osiągnięto większości głosów, należy przeprowadzić powtórne głosowanie. Gdyby i przy powtórnej głosowaniu większości nie osiągnięto, należy przystąpić do ściślejszego wyboru pomiędzy owymi dwoma względnie czterema kandydatami, którzy przy drugim głosowaniu uzyskali największą ilość głosów. Jeżeli więcej kandydatów uzyska równą ilość głosów, należy przedewszystkiem przez losowanie rozstrzygnąć, którzy z nich mają wejść do ściślejszego wyboru. Głosy, które przy ściślejszym wyborze padną na innych kandydatów, są nieważne.

W razie równości głosów rozstrzyga los.

§ 33.

Jeżeli wybór odbył się na podstawie wniesionych list kandydatów, rozdziela się mandaty deputatów między wniesione listy kandydatów w stosunku do ilości głosów, jakie na poszczególne listy padną. W tym celu stwierdza się najpierw ogólną liczbę wszystkich oddanych głosów. Tę ogólną liczbę dzieli się przez liczbę mających się wybrać deputatów, powiększoną o 1. Przez otrzymany stąd iloraz, zaokrąglony ewentualnie do następnej całkowitej liczby, dzieli się liczby głosów poszczególnych list kandydatów. Z każdej listy kandydatów uważa się tylu kandydatów, od pierwszego licząc, za wybranych, ilu dla danej listy z ostatniego dzielenia wypadło.

Jeżeli po dokonaniu tego podziału pozostaną jeszcze wolne mandaty, dzieli się ilość głosów każdej poszczególnej listy kandydatów przez ilość przyznanych jej już mandatów, powiększoną o 1. Tej liście kandydatów dla której przytem wypadnie najwyższy iloraz, przyznaje się jeszcze jeden mandat.

Jeżeli pozostanie jeszcze jeden mandat do obsadzenia, dzieli się znowu liczbę głosów tej listy kandydatów, która w myśl ustępu 2 uzyskała dalszy mandat, przez powiększoną znowu o 1 łączną liczbę przypadłych jej mandatów. Powstały stąd iloraz porównuje się z ilorazami, które wypadły dla innych list kandydatów przy obliczeniu według ustępu drugiego. Liście, która teraz wykaże największy iloraz, przypada drugi do obsadzenia pozostały mandat.

Postępowanie to w razie potrzeby powtarza się.

Prawidłowość postępowania sprawdza się w ten sposób, że dzieli się liczbę głosów każdej listy kandydatów przez iloraz, na który przypadł ostatni mandat.

Dzielenie [to musi dla każdej listy kandydatów wykazać ogólną liczbę przypadłych jej mandatów.

Jeżeli według tego obliczenia kilka list kandydatów ma równe prawo do mandatu, a uwzględnienie wszystkich tych praw nie jest możliwe, to rozstrzyga los.

§ 34.

Wynik wyborów ma przewodniczący zaraz ogłosić, poczem należy akta wyborcze opakować i opieczętować i wręczyć komisarzowi wyborczemu, który ma ogłosić wynik wyborów w całej grupie przed rozpoczęciem głosowania w następnej grupie.

Przepisy co do sposobu głosowania w grupie najwyższej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

§ 35.

Odnośnie do głosowania w tej grupie mają przepisy §§ 23 do 34 odpowiednie zastosowanie z tą zmianą, że listy kandydatów wnosi się na ręce komisarza wyborczego.

Uzupełnienie składu sejmiku powiatowego.

§ 36.

Wybór deputata, który już został wybrany w jednej z grup poprzednio wybierających, jest nieważny.

Jeżeli kogoś w jednej grupie więcej razy wybrano, ma on oświadczyć do 8 dni, który wybór przyjmuje, w przeciwnym razie rozstrzyga los.

Opróżniony mandat uzupełnia się przez powołanie kandydata, który w danym wyborze po wybranych otrzymał największą ilość głosów. Jeżeli wybór odbył się na podstawie listy kandydatów, wstępuje na opróżnione miejsce ten, który w danej liście kandydatów następuje bezpośrednio po ostatnim wybranym deputacie.

W ten sam sposób uzupełnia się sejmik powiatowy, o ile mandat któregoś z jego członków zostanie unieważniony, lub też który z deputatów zrezygnuje albo z jakiegokolwiek innego powodu mandat utraci.

Postanowienia karne.

37.

1. Kto przekracza zarządzenia Władz, odnoszące się do przeprowadzenia wyborów,
2. kto zachowaniem swym na zebraniu wyborczym ciężko narusza spokój i porządek,
3. kto przez świadomie fałszywe zeznania usiłuje wpłynąć na rozstrzygnięcie co do przysługującego mu prawa wyborczego lub też prawa wyborczego innej osoby,
4. kto przez swoje zachowanie utrudni lub uniemożliwi przeprowadzenie głosowania i nie zastosuje się do upomnienia organów urzędowych lub przewodniczącego komisji wyborczej,

5. kto stara się przez przekupstwo lub za pomocą innych nieuczciwych środków wpłynąć na wynik wyborów,

6. kto będąc członkiem komisji wyborczej, narusza swoje obowiązki urzędowe, — będzie — o ile ten czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne — karany sądownie grzywną do 1500 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Przekroczenia, oznaczone w punktach 3 i 5 pociągają za sobą utratę prawa wyborczego na przeciąg danego okresu wyborczego.

Ukonstytuowanie reprezentacji powiatowej.

§ 38.

Wybranych deputatów zaprasza przewodniczący reprezentacji powiatowej na konstytuujące posiedzenie.

Na deputatów, którzy mimo zaproszenia bez usprawiedliwienia nie przyjdą na posiedzenie konstytuujące lub też opuszczają je przed dokonaniem wyboru wydziału powiatowego, może sejmik powiatowy nałożyć grzywnę do 1000 koron.

§ 39.

Do ważności wyboru członków wydziału powiatowego i ich zastępców z każdej grupy wyborczej i z całego sejmiku konieczna jest obecność dwóch trzecich części deputatów i bezwzględna większość głosów wszystkich wybranych deputatów z danej grupy wyborczej, względnie z całej reprezentacji powiatowej.

§ 40.

Członków wydziału powiatowego wybierają po kolei naprzód grupa gmin wiejskich, potem grupa miast, następnie grupa najwyższej opodatkowanych, w końcu cały sejmik.

Przy wyborze mają przepisy § 32 analogiczne zastosowanie z opuszczeniem ostatniego ustępu tego paragrafu.

Po dokonaniu wyborów wszystkich członków wydziału powiatowego, wybiera się w ten sam sposób dla każdego z nich zastępców.

§ 41.

W razie, jeżeli członek wydziału powiatowego dla jakiegokolwiek bądź przyczyny nie może przejściowo sprawować swych funkcji, powołuje przewodniczący na ten czas na jego miejsce odnośnego zastępcę.

W razie jeżeli mandat członka wydziału powiatowego lub zastępcy się opróżni, należy przeprowadzić wybór uzupełniający.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Szeptycki, w. r.,
jenerał-major.

72.

Oddanie szkolnictwa w powiecie pod zarząd Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego.

Na podstawie rozporządzenia Jen. Gub. wojsk. z dnia 26. września 1917, Dz. rozp. Nr. 78, odnoszącego się do szkolnictwa, obwieszcza się niniejszem, że to rozporządzenie, jakoteż przez tymczasową Radę Stanu wydane przepisy, dotyczące szkół ludowych w Królestwie Polskiem, wraz z przejściowymi postanowieniami Komisji Rady Stanu mają w powiecie Puławskim z dniem 12 listopada 1917 moc obowiązującą.

Równocześnie podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 1. grudnia 1917 przechodzą także pod zarząd Polkiej Rady Regencyjnej szkoły średnie Królestwa Polskiego.

73.

Rozporządzenie z dnia 14-go lipca 1917 r., dotyczące obrotu mydłem.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austriacko-węgierskiej administracji wojskowej, co następuje:

§ 1.

Upoważnienie.

Przemysłowym wyrobem lub przywozem mydła (mydła wojennego, płynnego, toaletowego) jak również handlem mydłem mogą trudnić się jedynie osoby upoważnione do tego przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 2.

Upoważnione korporacje.

Upoważnienia do wyrobu lub przywozu mydła, jak również do handlu mydłem udzielać się będzie poszczególnym związkom lub stowarzyszeniom przemysłowym. Związek lub stowarzyszenie, posiadające upoważnienie może wykonywać swoje uprawnienie przez własnych członków lub przez organa przezeń do tych czynności upoważnione. Upoważnienia udzieli się pod warunkiem, że wstąpienie do związku lub stowarzyszenia, wystąpienie zeń i ustanowienie organów upoważnionych do prowadzenia przedsiębiorstwa, poddane zostaną nadzorowi c. i k. Zarządu wojskowego, oraz, że odmowa przyjęcia, wykluczenie lub odebranie upoważnienia do prowadzenia przedsiębiorstwa będzie mogło nastąpić tylko za zgodą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 3.

Warunki prowadzenia przedsiębiorstwa.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi właściwości i ceny towaru oraz warunki, pod jakimi osoby upoważnione (§§ 1. i 2.) mogą mydło wyrabiać, wprowadzać i sprzedawać.

§ 4.

Nadzór władzy.

Upoważniony związek lub stowarzyszenie obowiązane jest wykazać się każdego czasu, że przestrzega przepisów wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i osobnych warunków ustanowionych przy udzieleniu upoważnienia, i w tym celu prowadzić zapiski co do kupujących, dnia sprzedaży rodzaju i ilości sprzedanego towaru.

Organa nadzorcze mają prawo każdego czasu wchodzić do lokali przedsiębiorstwa, przeszukiwać je i wglądać do ksiąg handlowych i innych zapisków dotyczących wyrobu lub przywozu mydła, jak również handlu mydłem.

W razie nieprzestrzegania jednego z przepisów wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub którego z warunków, ustanowionych przy udzieleniu upoważnienia, można po jednorazowym upomnieniu odebrać upoważnienie lub zarządzić wykluczenie pojedynczych członków odnośnego związku lub stowarzyszenia, jak również poszczególnych osób upoważnionych do prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 5.

Istniejące uprawnienia przemysłowe.

Istniejące uprawnienia przemysłowe do wyrobu i handlu mydłem pozostają w mocy do 1-go września 1917 r. Od tego czasu począwszy są one zawisłe od przynależności do któregoś ze związków lub stowarzyszeń upoważnionych po myśli § 2.

§ 6.

Istniejące zapasy.

Zapasy mydła przeznaczone do sprzedaży, znajdujące się w obrębie obszaru okupowanego, można do dnia 1-go września 1917 r. sprzedawać bez upoważnienia Jeneralnego Gubernatorstwa wojkowego (§ 1.). Po tym terminie musi się zapasy przeznaczone do sprzedaży oddać za zapłatą ustalonego wynagrodzenia (§ 3.) w miejscach odbioru wyznaczonych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojkowe.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile nie podpadają pod surowszą karę, karane przez Komendę powiatową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. W razie powtórnego przekroczenia można obok kary aresztu orzec także karę pieniężną w oznaczonym wymiarze. Obok kary można orzec konfiskatę surowców, pół-fabrykatów i towarów. będących przedmiotem orzeczenia karnego.

W razie niedozwolonego wyrobu można orzec przepadek urządzenia zakładu przemysłowego.

§ 8.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojkowy:

Szeptycki, w. r.,
jenerał-major

74.

Przepisy dotyczące wydawania patentów na handel skórami na rok 1918.

C. i k. Jen. Gub. wojsk. rozp. Nr. 124, z dnia 10. grudnia 1916 postanowiło, że od 1. stycznia 1917 patenty handlowe na handel skórą można wydawać tylko tym handlarzom skóry, którzy przez przedłożenie poprzednio obowiązującego rosyjskiego patentu handlowego uprawniającego do wyłącznego handlu skórami potrafią udowodnić w sposób wykluczający wszelką wątpliwość, że za czasów rosyjskich zajmowali się wyłącznie handlem skór.

Ponieważ dalsze powiększenie liczby handlarzy skór, która i tak już w stosunku do ilości znajdujących się zapasów skór jest zbyt wysoką, nie jest wskazane, c. i k. Jen. Gub. wojsk. na podstawie punktu 3 § 7 rozp. Nr. 61 z dnia 4. lipca 1917 zarządziło, że na następny rok 1918 patenty przemysłowe na handel skór będą wydawane tylko tym kupcom, którzy znajdują się w posiadaniu mającego ważność patentu przemysłowego na handel skór na rok 1917.

75.

Zniżenie racyi cukru.

Wobec redukcji kontyngentu cukru, zachodzi potrzebaniżenia dotychczasowej kwoty przyznanej na osobę.

C. i k. Jen. Gub. wojsk. w porozumieniu z wydziałem aprowizacyjnym zniżyło tę kwotę dla ludności wiejskiej do $\frac{1}{2}$ funta.

Wobec tego jednak że kontyngent przyznany na październik i listopad nawet i przy tej racyi nie wystarczy, zarządziło Jen. Gub. wojsk. by aż do dalszego zarządzenia wydano na osobę tylko $\frac{1}{4}$ funta. Przy ewentualnem przyznaniu dalszego kontyngentu na te miesiące uzupełnioną zostanie racya do $\frac{1}{2}$ funta.

Przepisy dotyczące wywozu artykułów Polskiej Centrali Zbożowej.

C. i k. Jen. Gub. wojsk. rozp. A. F. Nr. 82.455, z dnia 3. października b. r. wydało następujące przepisy dotyczące zakupu i wywozu mniejszych ilości mąki i zboża przez osoby cywilne:

Jeżeli pozwolenie na wywóz otrzyma osoba, która jest zarazem producentem i przeznaczona do wywozu ilości bierze z własnych zapasów, wtedy c. i k. Jen. Gub. wojsk. uwiadomi o udzieleniu pozwolenia na wywóz właściwą Komendę powiatową, która zawiadomi o tem filię powiatową Polskiej Centrali Zbożowej.

Jeżeli pozwolenie na wywóz otrzyma osoba, która nie jest producentem, wtedy ze strony c. i k. Jen. Gub. wojsk. zostanie do Dyrekcyi Polskiej Centrali Zbożowej przesłany przekaz na dostarczenie odnośnej ilości wraz z zapodaniem miejsca odstawy tudzież zostanie zawiadomiona o tem właściwa Komenda powiatowa.

Postępowanie z końmi opatrzonymi znakami K. T. i C. T. R

Doszło do wiadomości c. i k. Jen. Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie że konie uznane w czasie obecnej klasyfikacji środków przewozowych za zdadne, zaopatrzone znakiem „K. T.” i obdzielone kwartą wcielenia, zostają przez Centralne Towarzystwo Rolnicze już po przeprowadzeniu klasyfikacji oznaczone piętnem „C. T. R.” w celu udowodnienia iż te konie po myśli rozp. G. G. w. W. F. Nr. 63, 457/17. są uwolnione od ewentualnego poboru.

Postępowanie to jest zupełne niedopuszczalne, albowiem powyż. powołane Towarzystwo miało od ogłoszenia cytowanego rozp. do terminu klasyfikacji dość czasu do przeprowadzenia podobnych uwolnień.

Konie zatem, które **po przeprowadzonej** klasyfikacji zostały przez Centralne Towarzystwo rolnicze oznaczone piętnem „C. T. R.” t. j. te konie które oprócz piętna „K. T.” mają jeszcze piętno „C. T. R.” będą przy ewentualnym poborze brane.

Jako dowód uwolnienia dla ogierów rozplodowych służy jedynie licencya wydana na zasadzie rozp. V. E. F. Nr. 88.188. z roku 1916.

Licencya wydane przez Centralne Towarzystwo rolnicze są nie ważne i nie będą uwzględnione.

Zakaz noszenia uniformów legionowych bez upoważnienia.

Na podstawie rozp. c. i k. Jen. Gub. wojsk. z dnia 5. listopada 1917 A. Nr. 164.170 podaje się do ogólnej wiadomości, że wszyscy **zwolnieni** legioniści, bez względu na to czy zwolnienie ich nastąpiło z powodu choroby, czy w drodze postępowania superarbitryjnego, czy też z jakichkolwiek innych przyczyn, mają się posługiwać **wyłącznie** ubraniami cywilnymi i że nie wolno im nosić uniformów legionowych.

Przekroczenia niniejszego zakazu będą w myśl rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 30 karane grzywną do 2000 K lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Pozwolenie na dalsze noszenie uniformu legionowego i czapki legionowej, jednakże **bez dystynkcji i odznak**, może być wyjątkowo udzielone, a w szczególności w tym wypadku, gdyby dany człowiek dowodnie nie posiadał żadnego ubrania cywilnego

Stacya psów policyjnych w Irenie.

W Irenie została urządzona stacya psów policyjnych, w obręb której wchodzi gminy Irena, Gołab i Żyrzyn.

80.

Ostrzeżenie.

Ostrzega się ludność przed przybliżaniem się i podchodzeniem do wszelkich składów amunicji, środków wybuchowych i t. d. a to ze względu na związane z tem niebezpieczeństwo życia.

Równocześnie przypomina się ludności obowiązek natychmiastowego donoszenia władzy o wszelkich spostrzeżonych przygotowaniach, któreby wskazywały na planowanie jakiegoś zamachu (aktu sabotażu) na wojskowe urządzenia, obiekty składy i t. p., gdyż nie tylko sam sprawca podlega surowej karze, lecz także każdy, ktoby o zamierzonym zamachu wiedział, a nie doniósł o tem dość wcześnie władzy, celem przytrzymania sprawy i przeszkodzenia wykonaniu zamachu.

81.

Otwarcie ces.-niemieckiego biura paszportowego w Krakowie.

W Krakowie przy ul. Asnyka l. 9, II. p. zostało otwarte ces.-niemieckie Biuro paszportowe, które załatwia takie sprawy mieszkańców c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce.

Biuro to jest otwarte dla stron codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 9-tej do 12-tej przedpołudniem.

Zwraca się jednakże uwagę na to, że wspomniane biuro załatwia wyłącznie tylko sprawy dotyczące paszportów i świadectw przynależności. Z wszystkimi innemi sprawami należy też i nadal zwracać się do ces.-niemieckiego Konsulatu we Lwowie.

82.

Ogłoszenie**o wycofaniu z obiegu banknotów po 50 Koron z datą 2. stycznia 1902.**

Będące obecnie w obiegu bilety bankowe 50-koronowe z datą 2. stycznia 1902 roku wycofuje się z obiegu.

C. k. Rząd austriacki i król.-węg. w porozumieniu z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego wydały w tym względzie następujące zarządzenia:

Banknoty 50-koronowe z datą 2. stycznia 1902 r. będące obecnie w obiegu należy przedłożyć **do dnia 31. lipca 1919 r.** w zakładach głównych lub we filiach Banku austriacko-węgierskiego przy zapłatach lub do wymiany. Dzień 31. Lipca 1919 r. stanowi ostateczny termin dla wycofania tych banknotów z obiegu.

Od tego dnia począwszy zakłady Banku austriacko-węgierskiego będą je przyjmowały jedynie tylko w drodze wymiany.

Po dniu **31. lipca 1925 r.** ustanie obowiązek Banku austriacko-węgierskiego do wykupu lub wymiany biletów bankowych do 50 koron z datą 2. stycznia 1902 r. (art. 89 statutów).

C. i k. Komendant powiatu:

Antoni Zawadzki, w. r. pułkownik

